

Rozpędzona do 300 km/h akcja i śmiech bez hamulca

reżyseria **Gérard Krawczyk**, produkcja **Luc Besson**

Wolna od grzechów poprzednich filmów z tej serii, Taxi 4 jest najlepszą z całej czwórki.

Le Parisien - Pierre Vava

***To komisarz Gilbert jest postacią, która sprawia,
że warto przyjść do kina na czwarty epizod Taxi.***

Le Journal du Dimanche - Carlos Gomez

w kinach od 27 kwietnia

produkcja: Francja

czas trwania: 91 min.

www.taxi4.spi.pl

Spis treści

Twórcy	2
Obsada	2
O filmie.....	2
Wprowadzenie do samochodowej sagi	3
Małe sekrety sagi.....	3
Ekipa Taxi 4	4
Twórcy	4
Obsada	7
T4XI: ścieżka dźwiękowa	10

Twórcy

Reżyseria - Gérard Krawczyk

Scenariusz - Luc Besson

Zdjęcia - Pierre Morel

Muzyka - Tefa, Doudou Masta, Weallstar-Da. Octopuss

Obsada

Daniel Morales - Samy Naceri

Emilien Coutant-Kerbalec - Frederic Diefenthal

Komisarz Gilbert - Bernard Farcy

Petra - Emma Sjoberg

Alain - Edouard Montoute

O filmie

Rozpędzona do 300 km/h akcja i śmiech bez hamulca

Zawrotna prędkość „Taxi 4” wciśnie Cię w fotel! Kolejna, odjazdowa część kultowej komedii Luca Bessona TAXI. Efektowne pościgi samochodowe, dziesiątki rozbitych aut to nieodzowny atrybut niecodziennych perypetii przekomicznego duetu uwielbiającego niebezpieczną jazdę taksówkarza Daniela (Samy Naceri) oraz jego przyjaciela - niezdarne go policjanta Emiliena (Frédéric Diefenthal). Tym razem staną przed największym wyzwaniem - będą walczyć z belgiską mafią! Zawodowi kaskaderzy i tuningowane auta.

Zapnij pasy, przygotuj się na szybką jazdę!

Wprowadzenie do samochodowej sagi

„Taxi 4” jest czwartą częścią znanej sagi samochodowej, która powstała w głowie Luca Bessona i w której pierwsze skrzypce gra duet - Samy Naceri i Frederic Diefenthal. Cykl rozpoczął się w 1998 roku filmem „Taxi” (6,45 miliona widzów we Francji), w 2000 roku powstała kolejna część – „Taxi 2” (10,34 miliona widzów Francji), a w 2003 „Taxi 3” (6,15 miliona widzów Francji). *Taxi 4* ma szansę powtórzyć swoich poprzedniczek. W przeciągu pierwszych 5 tygodni prawie 4, 5 mln widzów !!!

Luc Besson o swoim pomysłe na najszybszą i najlepiej zarabiającą taksówkę opowiada:

„Pomysł na ten film, jak to zwykle bywa, był zupełnie prosty. Stałem w korku, wciśnięty w tylne siedzenie taksówki i nerwowo spoglądałem na zegarek, którego wskazówki jakby zastygły. I nagle pojawiła się myśl: Gdyby taksówkarz potrafił zamienić auto w raketę i wydostać mnie stąd, zapłaciłbym mu fortunę! I jest pomysł. O niczym innym nie mogłem już myśleć. Jaki by był ten samochód? Jakiego koloru? Kto prowadziłby? Jaki klient? Jaka trasa?”

Zdaniem Gérarda Krawczyka reżysera trzech części samochodowej sagi:

„TAXI jest trochę jak TINTIN czy ASTERIX. Za każdym razem przeżywamy inną przygodę z postaciami, z którymi się zaprzyjaźniliśmy. Mam nadzieję, że publiczność doceni nowe przygody Daniela i Emilię, ponieważ ten film, powstał przede wszystkim dla niej i to ona go stworzyła.”

Małe sekrety sagi

Ile było taksówek?

W rzeczywistości filmową taksówkę „gra” aż dziesięć aut. Każdy samochód był specjalnie przygotowany do innego celu:

- Pierwszy samochód był zwyczajną taksówką.
- Drugiego używano do scen, w których taksówka przeobraża się.
- Trzecia taksówka służyła do filmowania wnętrza.

- Czwartą wyposażono z prawej strony w kierownicę dla zawodowego kierowcy, podczas gdy po lewej siedział aktor Samy Naceri i grał swoją rolę.
- Piąte auto było wyczynowym samochodem sportowym bez wstecznego biegu, stworzonym do jazdy po okrążeniach.
- Szóste, równie szybkie, służyło do scen pościgów filmowanych z zewnątrz.
- Pozostałe cztery były gotowe do wykorzystania w razie jakichkolwiek problemów.

Ekipa Taxi 4

Prawie w komplecie...

Wszyscy główni aktorzy serii TAXI powrócili w czwartej części sagi: kierowca taksówki (Samy Naceri) i policjant - łamaga (Frederic Diefenthal), jak również komisarz (Bernard Farcy), którego rola jest w tej części znacznie ważniejsza niż w poprzednich trzech epizodach. W filmie zobaczymy również Emmę Sjöberg i Edouarda Montoute, którego reżyser Gérard Krawczyk obsadził już w dwóch poprzednich częściach TAXI.

Powrót do Marsylii. „Taxi 4” wraca do miejsca, w którym zaczęła się seria, bohaterowie powracają do swego ulubionego miasta Marsylii. Akcja pierwszej części była związana z miastem, a „Taxi 2” i „Taxi 3” rozgrywały się odpowiednio w Paryżu i w Tignes.

Twórcy

GÉRARD KRAWCZYK, reżyser „Taxi 4”

Ma tytuł magistra ekonomii i administracji oraz dyplom realizacji i filmowania z IDHEC. Pierwszy film zrealizował w 1981 r. - był to film krótkometrażowy. Wkrótce potem nakręcił dwa następne. W 1988 r. miał na swoim koncie już trzydzieści filmów reklamowych. W 1992 r. został nagrodzony Brązowym Lwem na festiwalu filmów reklamowych w Cannes. Napisał scenariusz do filmu telewizyjnego „Strangers dans la nuit”, zrealizowanego przez Daniela Pennaca. Współpracował z Thierryem Jonquet nad „La vie en rose”.

Wybrana filmografia

- 2005 „Vie est a nous!”
- 2003 „Fanfan Tulipan”
- 2003 „Taxi 3”
- 2001 „Wasabi: Hubert Zawodowiec”
- 2000 „Taxi 2”

LUC BESSON, scenariusz i produkcja

Uważany za francuskiego Stevena Spielberga, Luc Besson cieszy się sławą twórcy dynamicznych, wystylizowanych filmów o bardzo wysokim budżecie, które niezmiennie cieszą się olbrzymią popularnością u widzów. Jest on pomysłodawcą, scenarzystą i producentem TAXI.

Syn instruktorów nurkowania urodził się 18 marca 1959 roku. Większą część dzieciństwa spędził nad Morzem Śródziemnym. Zaczął wczesnie nurkować i kiedy miał 10 lat spotkał pod wodą dzikiego delfina, ufego i skorego do zabawy z człowiekiem. To doświadczenie tak mocno zapisało mu się w pamięci, że postanowił poświęcić swoje życie obserwacji morskich ssaków i zostać biologiem. Życie w harmonii z morzem wywarło duży wpływ na reżysera; pomysł na film „Wielki błękit” („Le Grand Bleu”) narodził się po obejrzeniu transmisji z mistrzostw świata w nurkowaniu bez aparatu tlenowego, gdy Jacques Mayol zszedł na 92 metry pod wodę na jednym wdechu.

W wieku lat siedemnastu przyszły biolog miał wypadek, który uniemożliwił mu dalsze nurkowanie. Besson przeprowadził się do Paryża i odkrył telewizję i kino. Te nowe pasje wkrótce zastąpiły mu nurkowanie. Besson postanowił zostać filmowcem.

Zaczął kręcić swoje własne, eksperymentalne filmy. W wieku 19 lat wyjechał do Hollywood, gdzie przez trzy lata pracował w amerykańskim przemyśle filmowym. Wpływ tego można do dzisiaj odnaleźć w dziełach reżysera. Jeden z krytyków określił jego filmy jako rdzennie amerykańskie, tylko że kręcone we Francji.

W 1980 r. Besson został asystentem reżysera. Pracował tak 3 lata. Eksperymentował z różnymi typami filmów i nakręcił parę wideoklipów. Jednym z nich był film krótkometrażowy „L'Avant-dernier”, na podstawie którego nakręcił swój debiut reżyserski, mroczny dramat science-fiction „Le Dernier Combat” („The Last Battle”, 1983). Prawie zupełnie pozbawiony dialogów film zdobył dwie najwyższe nagrody na prestiżowym Avoriaz Science-Fiction Film Festival, nominację do Cesara i 12 nagród na innych międzynarodowych festiwalach filmowych. Debiut liczącego sobie 24 lata reżysera odbił się szerokim echem na całym świecie. Mniej więcej w tym samym czasie Besson założył własną firmę produkcyjną „Films of the Wolf”.

Drugi film Bessona „The Subway” (1985) był przewrotną i zabawną opowieścią o punkach i bezdomnych, którzy zamieszkują stacje metra. Film ten został porównany do rockowego klipu i stał się filmem kultowym dla większości francuskich nastolatków. Główną rolę zagrał w nim Christopher Lambert - otrzymał za tę rolę Cesara, i Isabelle Adjani. Film dostał 13 nominacji do Cesara.

Następnym filmem reżysera był „Wielki błękit” („Le Grand Bleu”, 1988), Jest to najbardziej osobisty film reżysera, odzwierciedlający dwanaście lat jego pracy, jak też jego wielką fascynację postacią nurka Jacquesa Mayola. Film otrzymał 7 nominacji do Cesara, odniósł wielki sukces kasowy i stał się filmem kultowym. Ten film Besson zrobił w języku angielskim, z międzynarodową obsadą – Jean Reno, Rosanna Arquette, Griffin Dunne.

Po niespotykanym sukcesie w Europie, film szturmem zdobył rynek amerykański, głównie dzięki wprowadzonym zmianom w montażu i ścieżce dźwiękowej. Zmieniono także zakończenie, pomimo protestów Bessona. Film zachował jednak styl wielkiego reżysera, któremu wkrótce oddano sprawiedliwość przedstawiając widzom trwającą trzy godziny wersję autorską.

Dwa lata później reżyser nakręcił kolejny wielki przebój - „Nikite” (1990), opowieść o młodej kobiecie, która zostaje wynajętym przez rząd zabójcą. W roli głównej wystąpiła ówczesna żona Bessona, Anne Parillaud, a obok niej Jeanne Moreau i Jean Reno. Na podstawie tego filmu nakręcono amerykański remake z Bridget Fondą, Gabrielem Byrne, Anne Bancroft i Harveyem Keitelem, jak też serial telewizyjny.

W 1991 r. powstaje „Atlantis”, film nazwany „podmorską fantazją”. Zdjęcia do niego Besson kręcił w różnych częściach świata, przez prawie dwa lata. Film nie ma w ogóle dialogów, ale piękna muzyka Erica Serry mówi wszystko.

W 1994 r. Besson zrealizował „Leona zawodowca”, („Léon”) w którym wystąpili Jean Reno, Natalie Portman i Gary Oldman. Film otrzymał dwie nominacje do Cesara – za najlepszy film i dla najlepszego reżysera. Dla młodej aktorki – Natalie Portman, rola ta okazała się przełomową. W tym samym roku Besson wyreżyserował film dokumentalny „Antarctica”, który poświęcony jest życiu stworzeń, żyjących pod lodem polarnym.

W 1997 r. powstał „Piąty element” („The Fifth Element”) baśń science-fiction, z udziałem takich gwiazd jak: Bruce Willis, Gary Oldman i Milla Jovovich. Film ten cieszył się niezwykłą popularnością na całym świecie i przyniósł reżyserowi szereg nagród m.in Cesara. Dwa lata później reżyser nakręcił kolejny film z Millą Jovovich - „Joanna d’Arc”. Jedną z największych produkcji kostiumowych nie tylko w kinie francuskim, ale i w europejskim. Nie powtórzył on jednak sukcesu poprzednich filmów Bessona.

Oprócz czterech części TAXI Luc Besson wyprodukował szereg innych filmów, w tym debiut reżyserski Gary Oldmana „Nic doustnie” („Nil by Mouth”). Film ten przyniósł Bessonowi nagrodę Brytyjskiej Akademii Filmowej.

Wybrana filmografia

- 2006 „SEXIPStOLS” („Bandidas”)
- 2006 „Artur i Minimki” („Arthur et les Minimoys”)
- 2005 „Człowiek pies” („Danny the Dog”)
- 2005 „Angel-A”
- 2005 „Transporter 2”
- 2004 „Aniołowie Apokalipsy” („Rivières pourpres 2 - Les anges de l'apocalypse”)
- 2004 „13 Dzielnica” („Banlieue 13”)
- 2003 „Fanfan Tulipan” („Fanfan la tulipe”)
- 2003 „Taxi 3”
- 2000 „Taxi 2”
- 1998 „Taxi”
- 1997 „Piąty Element” („The Fifth Element”)
- 1994 „Leon Zawodowiec” („Léon”)
- 1990 „Nikita”
- 1988 „Wielki Błękit” („Le Grand Bleu”)

Obsada

SAMY NACERI, Daniel Morales

Na początku chodził na próbne zdjęcia, wysyłał życiorysy z listem motywacyjnym, bez rezultatu. Był zniechęcony, załamany. Imał się rozmaitych prac dorywczych. Po pewnym czasie postanowił spróbować jeszcze raz. Zapisał się do fundacji Borisa Viana na kurs komediowy. I tak się zaczęło.

W 1991 r., po sześciu miesiącach kursu aktorskiego w fundacji Borisa Viana, Naceri dostał rolę molierowskiego Don Juana w teatrze Compagnie des Tertres. W 1993 r. zagrał trzy role – jedną w filmie krótkometrażowym, drugą dla telewizji, a trzecią w filmie kinowym „Malikle Maudit”. W 1994 r. za rolę w „Rai” otrzymał nagrody na festiwalach w Paryżu, Locarno i Beziers. Jeszcze pięć filmów poprzedziło „Taxi”, ale w żadnym nie zagrał głównej roli.

W 1997 r. Besson powierzył mu rolę taksówkarza Daniela i ta rola przyniosła mu sławę.

Od 1998 r. nie występuje już w filmach krótkometrażowych ani w telewizji, za to lista filmów pełnometrażowych z jego udziałem rośnie. SAMY NACERI: „O aktorstwie marzyłem od dziecka. Dopiero dziś mogę powiedzieć, że mi wyszło. Ale jakie to było trudne!”

Filmografia

- 2006 „Dni chwały” („Indigenes”)
- 2004 „Bab el web”
- 2003 „Taxi 3”
- 2001 „Tomcio Paluch” („Le Petit Poucet”)
- 2000 „Taxi 2”
- 1998 „Taxi”
- 1994 „Leon Zawodowiec” („Léon”)

FRÉDÉRIC DIEFENTHAL, Emilien Coutant-Kerbalec

Zbuntowany nastolatek, który rzucił szkołę i próbował różnych zajęć - hotelarstwa, fryzjerstwa. Dopóki przez przypadek nie poszedł z kolegą na kurs teatralny. Trzy tygodnie później zapisał się na ten kurs. „Oto nowy zawód, którego muszę spróbować!” Dziewiętnastoletni Frederic po raz pierwszy znalazł szkołę, w której wytrzymał cały rok, ba, dwuletni kurs ukończył z wyróżnieniem. Nie przebiegał w propozycjach: występował w reklamach, serialach telewizyjnych, wideoklipach, w kinie i teatrze. Pierwszą ważniejszą rolę zagrał w 1993 r. w filmie Laurence Ferreira-Barbosa „Les gens normaux n'ont rien d'exceptionnel”. Później rola u Malika Chibane w „Douce France” i u Henri Korchia w „Une histoire d'amour a la con”. I w końcu „Taxi”!

Razem z Samym Naceri postanowili dać z siebie wszystko. W ciągu dwuletniej przerwy między „Taxi” i „Taxi 2” zagrał w „Je veux tout” Braoude'a i w „Six-Pack” Alaina Berberiana. Zagrał także w nowym

filmie „Belphégor” z Sophie Marceau i Michelem Serrault. Powiedział potem: „Doskonale się bawiłem. Nie znałem ich wcześniej. Jestem szczęśliwy. Nagle moje mrzonki stały się prawdą, pracuję z tymi, którym jako nastolatek przyglądałem się na okładkach czasopism.” Niespodziewanie dla siebie stał się jednym z popularniejszych francuskich aktorów. Jednak nie porzucił samochodowej sagi, gdyż jak uważa: „Komedie takie jak TAXI są o wiele bardziej wyrafinowane i mają więcej wrażliwości, niż się powszechnie o tym mówi. Besson, Pires i Krawczyk potrafią ująć ludzi tym, że pokazując ich codzienność, ich uczucia, odbierając im grozę i smutek przez śmiech. W tych filmach jest szczerłość i wielka dbałość o szczegóły. Nic nie jest przypadkowe, dlatego zresztą wymagają wiele pracy i zaangażowania.

Filmografia

- 2006 „Ange de feu”
- 2005 „Comme sur des roulettes”
- 2005 „Avant qu'il ne soit trop tard”
- 2005 „Voisins, voisines”
- 2004 „Przygody lisa urwisa” („Roman de Renart, Le”)
- 2003 „Un homme par hasard”
- 2003 „Taxi 3”
- 2001 „Belfegor” („Upiór z Luwru”)
- 2000 „Taxi 2”
- 2000 „Six Pack”
- 1998 „Taxi”

BERNARD FARCY, Komisarz Gilbert

Miał 23 lata, kiedy postanowił zostać aktorem komediowym. Rozpoczął naukę w konserwatorium w Lyonie i kontynuował naukę na kursie w szkole Roberta Hosseina w Reims. Otrzymywał propozycje ról w sztukach Brechta, Bölla i Weissa. Brał udział w spektaklach reżyserowanych przez Hosseina – „Hernani”, „Crime et chtiment” i „Pas d'orchidees pour miss blandish”. Występował regularnie w filmach telewizyjnych i serialach takich jak „L'instit” i „Maigret”. Można go zobaczyć w ponad dwudziestu francuskich filmach kinowych.

„Wszystkie te lata, kiedy grałem role nie do końca w moim guście, bardzo mi się przydały. Obserwowałem, słuchałem i uczyłem się. Mam teraz wiele do zaoferowania. Dla aktora jedyną szansą jest spotkać kogoś, kto zechciałby powierzyć mu prawdziwą rolę i pozwolił eksperymentować. Luc Besson to pierwszy reżyser, który dostrzegł mój talent komediowy, zrozumiał, że potrafię rozśmieszać” – mówi Farcy.

Gibert Farcy gra w TAXI komisarza policji. To zapaleniec oderwany od rzeczywistości. W realizacji swojej misji stosuje cały zestaw rozmaitych metod i chwytów słownych. W „Taxi 4” komisarz Gibert staje się jedną z kluczowych postaci, nieco odmienną niż w innych częściach TAXI. Trzeba było

wzbogacić jego postać, ale publiczność musiała odnaleźć w nim dawnego komisarza. Besson zaakceptował zmiany postaci Giberta zaproponowane przez Bernarda Farcy. Wyznacznikiem, czy pomysł jest dobry, był jego śmiech. Jeśli Besson się śmiał, propozycja przechodziła, jeśli nie, trzeba było wymyślić coś innego. „Luc pozwala na śmiałe eksperymenty, wyzwala to, co najlepsze. Gibert i ja jesteśmy mu za to bardzo wdzięczni” – mówi Farcy.

EMMA SJÖBERG, Petra

Smukła szwedzka modelka o blond włosach i niebieskich oczach. W 1995 r. Emma Sjöberg startowała w próbnym zdjęciach do „Piątego elementu”. Nie wybrano jej, ale dwa lata później Besson zaprosił ją na zdjęcia próbne do „Taxi” i zaproponował rolę Petry.

„Byłam zaskoczona, że o mnie pamiętał. Kazał mi zagrać parę scen z Fredem, niestety po francusku. Byłam pewna, że nie dostanę roli, bo mam fatalny akcent. I nagle telefon: mam tę rolę!” – mówi aktorka. „Taxi” to był pierwszy film Sjöberg. Była wtedy bardzo niepewna swoich umiejętności. W pierwszej części TAXI Petra jest osobą chłodną, z dystansem. Jej postać jest raczej sylwetką niż osobowością. W kolejnych stała się pełnowymiarową osobą.

„Gérard [Krawczyk] bardzo mi pomagał, był cierpliwy i podnosił na duchu. Frédéric także był wyrozumiały, bez słowa powtarzał ze mną sceny w nieskończoność. Sceny walki wymagały dużo treningu, ale warto było!”

Filmografia

- 2004 „Big Kiss”
- 2003 „Taxi 3”
- 2000 „Taxi 2”
- 2000 „Petite copine”
- 1999 „Simon wraca do akcji” („Simon Sez”)
- 1998 „Taxi”
- 1996 „Catwalk”
- 1995 „Inferno”

T4XI: ścieżka dźwiękowa

NAJLEPSI FRANCUSCY ARTYŚCI SCENY RAPOWEJ I R&B RAMIĘ W RAMIĘ NA SOUNDTRACKU DO FILMU „TAXI”!

Jednym z głównych atutów każdej części filmu „Taxi” są porywające, pełne energii ścieżki dźwiękowe. Ogromny sukces obrazu (prawie 4,5 miliona widzów w samej Francji!) jest nierozzerwalnie związany z soundtrackami, które zgromadziły największe gwiazdy francuskiego hip-hopu i R&B.

Na dwóch płytach znajdują się 22 dotąd niepublikowane utwory oraz 45-minutowe bonusowe wideo!

Wraz z ostatnią częścią „Taxi” na nowo odkrywamy największe znakomitości sceny R&B, hip-hop i raï. Na ścieżce dźwiękowej ramię w ramię stanęli: THE BLACK EYED PEAS, DIAM’S (najlepiej sprzedający się artysta w 2006 roku), SNIPER, SAÏAN SUPA CREW, AKHENATON (z IAM), KHALED z MELISSĄ i wielu innych wykonawców!

Na płycie znalazło się także i miejsce dla nowych talentów francuskiej sceny muzycznej, m.in. dla młodej MELISSY ze słonecznego południa Francji, Marsylii. Na soundtracku pojawia się ona dwukrotnie: raz u boku francuskiego pioniera rapu AKHENATONA w utworze „Avec tout mon amour”, inspirowanym piosenką „Bad Boys de Marseilles”; drugi raz młodą artystkę usłyszymy w duecie z KHALED, ikoną arabskiego raï (w kompozycji „Benthi”).

„Avec tout mon Amour” jest pierwszym singlem promującym krążek i we Francji już zdążył zyskać miano wielkiego przeboju!

Odkryjesz również innych bardzo obiecujących muzyków: EL MATADORA, TAÏRO, BAKARA i ANISSE STILI.

Starannie dobrano także reprezentantów francuskiego undergroundu: L.I.M./LARSEN/BOULOX; NESSBEAL, GRODASH, MEDINE, KALASH L'AFRO, J-MI SISSOKO i K-REEN.

Soundtrack został wyprodukowany przez grupę KILOMĀITRE, w skład której wchodzi producenci najlepiej sprzedających się francuskich muzyków hip-hopowych ostatnich lat.

WSZYSTKIE NAJWIĘKSZE NAZWISKA FRANCUSKIEGO HIP-HOPU I R&B ZGROMADZONE NA WSPANIAŁYM ALBUMIE, KTÓRY BĘDZIE JEDNYM Z NAJLEPSZYCH W 2007 ROKU!

TRACKLISTA SOUNDTRACKU „T4XI”

CD1

1. Black Eyed Peas « Pump It»	3'35
2. Sniper « Quoi qu'il arrive »	3'44
3. Kery James feat. Anissa Stili « Symphonie d'amour »	5'43
4. Melissa Featuring Akhenaton « Avec Tout Mon Amour »	3'38
5. J-Mi Sissoko feat. Lino « Ghetto »	4'15
6. Bakar « Etre un homme »	3'22
7. Shy'm « Victoire » - Remix	3'27
8. El Matador « Génération Taxi »	4'05
9. Tunisiano « Rien à foutre »	3'58
10. Saïan Supa Crew « Mets les gaz »	4'15
11. K-reen feat. Ol Kainry « Anticonformiste »	3'56
12. Médine « Les contraires »	4'56
13. Mafia K'1 Fry « On vous gêne... »	4'59
14. Mélissa – Khaled « Benthi »	4'42
15. Taïro – Diam's « Qui on appelle ?? »	3'11
16. Sir Samuel « Frérot »	4'28
17. Akil “Nahreg alik”	4'25
18. Sinik « Ennemi d'état »	4'36
19. Nessbeal feat. K- Reen « Légende d'hiver »	3'55

CD2

1. Rim'K feat. Gimenez.e « Hommage »	4'37
2. L.I.M. – Larsen – Boulox « Taximan »	4'54
3. Grodash « Ennemi public »	3'28
4. Kalash L'Afro (Berreta) - « Retour à la base »	3'31

+ BONUSOWE WIDEO : SCENY Z SESJI NAGRANIOWEJ SOUNDTRACKU (CD-ROM)